

Everghetinos - Tema 6 (2) (Ρουμανικά, Romanian)

Bucuria din ceruri și slava gătită

sfinților sunt mai presus de gând și de aceea se cuvine să le râvnim din tot sufletul. Nimic din cele ce sunt sau din cele ce facem nu este vrednic de acestea

3. A Sfântului Efrem [Sirul]

Fraților, mare și de necuprins cu mintea este slava ce s-a gătit sfinților, în vreme ce [slava] vieții acesteia trece ca o floare, care se scutură grabnic, și ca verdeța ierbii. Mulți domni și împărați au stăpânit ținuturi și cetăți nenumărate și în scurtă vreme pomenirea lor s-a șters de parcă nici n-ar fi fost vreodată. Oare câți împărați, care au cărmuit neamuri multe, nu și-au făcut chipuri [cioplite] și monumente, crezând că prin acestea vor fi vestiți și după moarte? Au venit însă alții, care au surpat chipurile cioplite și au sfărâmat statuile. La unele dintre statui, înlăturând doar fețele, s-au înfățișat pe ei în loc; dar și lucrul acestora, la rândul lui, a fost stricat de alții.

Alții și-au zidit morminte mărețe, părându-li-se că prin ele își întăresc nume veșnic, întipărint și chipul lor deasupra acestora. A venit însă alt neam după ei și mormintele au trecut în stăpânirea lor. Iar aceia au vrut, după cum era firesc, să le curățească și au mutat [de acolo] oasele celor vechi ca și cum ar fi fost prundiș. Cu ce le-a fost, deci, de folos coșciugul de preț sau piramida? Căci toate lucrările deșertăciunii sfârșesc în nimic.

Însă cu cei slăviți întru Dumnezeu nu se întâmplă așa. Căci El le-a gătit lor viață veșnică și slavă nepieritoare. ([περισσότερα...](#))